

Oponentský posudek bakalářské práce Zuzany Šenkýřové „Nové nadace a stát“

Autorka se ve své práci zabývá analýzou třech nadací – Nadace Českého literárního fondu, Českého hudebního fondu a Českého fondu umění. Jak autorka sama v úvodu říká – zajímalo ji to, že tři výše zmíněné nadace nejsou klasické, protože byly zřízeny kulturními fondy a jejich historie pak sahá do poválečných let. Na nadacích tak lze hezky představit i proces transformace.

Autorka se rozhodla zmapovat vznik třech nadací a porovnat je mezi sebou navzájem. V práci nás pak autorka seznamuje nejprve se společenským kontextem a neziskovým sektorem na obecné rovině. Jednotlivé nadace mapuje od doby jejich vzniku až po současnost, u každé z nich se zabývá posláním, aparátem i majetkem.

V poslední části autorka porovnává hlavně hospodaření jednotlivých nadací, v závěru se pak autorka pokouší vytvořit vlastní kritéria, pomocí kterých nadace „boduje“.

Po formální stránce je práce přehledná, obsahuje všechny potřebné části a autorce se podařilo vyhnout téměř všem pravopisným záležitostem českého jazyka (výjimkou je snad jen strana 16). Z tohoto hlediska tedy není práci co vytknout.

Seznam literatury je relativně bohatý hlavně díky analyzovaným dokumentům (včetně patřičných zákonů).

Od samého začátku drží autorka čtenáře v napětí. Velmi hezky naformulovaný úvod přechází do precizně formulovaných výzkumných otázek na straně 14, kde hned přidává také metodiku své práce. Na začátku tedy práce dává čtenáři relativně velkou jistotu odkud kam chce autorka ve svém myšlenkovém postupu směřovat.

Tento velmi příznivý dojem se vlastně pokazí ve dvou momentech. V okamžiku, kdy autorka přechází k popisům jednotlivých nadací přestává být zřejmé, které aspekty nadačního života jsou z hlediska autorky nezbytné pro vyhodnocení velmi zajímavých výzkumných otázek.

Nejistota čtenáře lehce narůstá zvláště v okamžicích, kdy autorka sděluje velmi zajímavé skutečnosti ze života nadací (např. na straně 24 referuje o převodu klavírů), chybí však zdroj, ze kterého autorka čerpala. To se opakuje i např. na stranách 39, a 40. Vzhledem k tomu, že autorka jinak pracuje s odkazy velmi přesně, jedná se pravděpodobně jen o opomenutí. I tak však ubírá v těchto oddílech práci na hodnověrnosti.

Samotný závěr je velmi dobře proveden z hlediska přehlednosti a argumentace, vytkla bych však to, že nenavazuje explicitně na výzkumné otázky uvedené na straně 14. Zvědavý čtenář se nedozví, co si na konci práce autorka myslí o tom, proč stát nadace zřídil, jak se o ně stará apod. Odpovědi na tyto otázky se jaksí skrývají v textu celé práce, je však škoda, že autorka nevzala své vlastní otázky jako vodítko pro formulování závěrů.

Kromě této zásadnější výtky je však třeba připustit, že se autorka se zvoleným tématem poprala velmi dobře, zachází citlivě s většinou prezentovaných informací a nebojí se vnést do práce své postřehy podložené zjištěními.

Z těchto důvodů navrhuji ohodnocení ve výši 42 kreditů.

K obhajobě navrhuji vrátit se k otázkám prezentovaným na straně 14 a použít jejich strukturu k případné rozpravě nad prací.

V Praze dne 20.8.2006

Mgr. Dana Moree